

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

I. Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam
opus ejus. Jo. 4. v. 34.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

JUNIUS

I.

Mens cibum est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficerem opus ejus. Jo. 4. v. 34.

Considera, quae sit illa voluntas, quam Christus hoc loco vocat Voluntatem Patris sui, & quod sit opus. Opus erat salus totius generis humani: *Opus consummavi, quod dedisti mihi, ut facerem. Jo. 17.* voluntas erant cuncta illa media, quae Christus debebat adhibere pro tali salute, peregrinando, praedicando, patiendo ulque ad mortem, & mortem quidem Crucis. *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam: DEUS meus voluit. Pt. 39.* Hujus impletionem cibum suum vocat: *Mens cibum est.* non quod ut homo verus non etiam cibo uteretur corporo, sed quod istum nihil faceret respectu alterius: *Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. Jo. 4. v. 32.* Si bene intelligeres, quid Christus voluerit indicare, cum cibum suum appellavit impletionem hujus voluntatis Paternae, quantumvis in se dura & difficilis, o quantum haberes causam erubescendi!

1. Considera cujusvis hominis justus cibum dici posse adimple-

tionem sanctae voluntatis Divinae: *operamini non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam aeternam. Jo. 6. v. 27.* quia sicut cibum sustentat vitam corporis, ita ista adimpletio sustentat vitam animae, quae est gratia. Sed cum eo emolumento sustentat, ut lapsu temporis, quantumcunque comedas, corpori tuo sit moriendum, at si è contrario semper facias voluntatem Divinam, anima tua in aeternum mori non possit. *Audite, & vivet anima vestra. It. 35. v. 3.* In hoc sensu dicere Christus non potuit cibum suum esse facere voluntatem Patris, quia omnia ejus opera tam perfecta, tam pura, quae patrabat, nihil poterant ad servandam illi gratiam. Et ratio est, quia ista in ipso non pendeat ab operibus, sed ab unione Hypostatica, quae sola impeccabilem reddebat. & ideo quantumvis ipse ut talis non posset operari nisi sanctissime, nihilominus haec ejus operatio tam sancta non conservabat in ipso vitam animae, prout in alijs justis accidit, sed potius vita animae conservabat in ipso operationem sanctissimam. atque idcirco hoc sen-

anna
teoria
VII

scire, & ad illam magnitudinem staturam debitam perducere, non attingeret, si parcius crederet & iste magnitudinis mensura ad quam paulatim promovetur, transeundo à statu incipientium, terum proficientium, & ab hoc ad statum perfectorum, & plurimum conducit operam, quamvis adhuc eo discrimine, si ætatem certam attingeris, virilis, quantumcunque corpus non crescat amplius: ritus semper crescit. *Qui sanctificatur adhuc.* & isto sensu Christus dicere non potest, suum esse adimplere voluntatem Paternam, quia ille nunquam crevit equidem in æstimatione, qui de die in diem magis illam scientiam, illam gratiam, illam stupendam in sinu suo concluderat, atrevit crevit nisi quoad corpus: semper erat Gigas. & licet creveret meritis, quæ paulatim mulabatur per actus tam excellentes, idcirco crescebat sanctitate: erant merita, sed non crevit idcirco nec isto quidem sensu cum veritate potuit: *Mens cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus.*

4. Considera de quocunque Justo dici etiam posse cibum ejus esse adimplere voluntatem Divinam, quia, quemadmodum cibum corporeum non solum confortat corpus, sed facit cre-

scire, & ad illam magnitudinem staturam debitam perducere, non attingeret, si parcius crederet & iste magnitudinis mensura ad quam paulatim promovetur, transeundo à statu incipientium, terum proficientium, & ab hoc ad statum perfectorum, & plurimum conducit operam, quamvis adhuc eo discrimine, si ætatem certam attingeris, virilis, quantumcunque corpus non crescat amplius: ritus semper crescit. *Qui sanctificatur adhuc.* & isto sensu Christus dicere non potest, suum esse adimplere voluntatem Paternam, quia ille nunquam crevit equidem in æstimatione, qui de die in diem magis illam scientiam, illam gratiam, illam stupendam in sinu suo concluderat, atrevit crevit nisi quoad corpus: semper erat Gigas. & licet creveret meritis, quæ paulatim mulabatur per actus tam excellentes, idcirco crescebat sanctitate: erant merita, sed non crevit idcirco nec isto quidem sensu cum veritate potuit: *Mens cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus.*

5. Considera, quis igitur sit ille legimus, quo dicere hoc potest, sensus erat, ut significaret in eo esse delicias. Scis hoc esse proprium cibi corporali, ut absens excrescere

peccatum, presens illi satisfaciat, & satisfaciendo recreet, reficiat, deleat. & hoc omnino spiritui prestat cibis suis, eo insuper accedente commodo, quod cibus corporeus, si copiosius sumatur, non desideretur amplius, sed potius nauseetur, cibus vero spiritualis tunc appetatur magis, quia satisfacit equidem; sed non sicut: *Qui edunt me, adhuc esurunt.* Item igitur, quid indicare Christus voluerit, cum dixit: *Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus,* indicare voluit hunc summas esse delicias. Numquid ista te reddunt aironitum? nonne, quam fuerit opus dolore plenum, de quo agebatur? nempe Mundi Redemptio. & in hoc tamen suas Christus delicias constituit, sua gaudia, sua solatia, adeo ut ejus causa superius necessarium corpori alimentum negaret: & cum dare illud aliquando cuperet, ideo cuperet, quia futurum erat vix sue postremum. *Desiderio desideravi hoc pasca manducare vobiscum,* non quodlibet Pasca, sed hoc, quia ab illo transiturus erat ad Crucem. & tu non sentis inde te commoveri saltem ad ruborem, ad compunctionem, ad tunc gratitudinis affectum? quis es tu, ut Christus pro salute tua obliviscatur sui? ille sepius ne cibo quidem corpus curabat, ut tibi attenderet servo suo vilissimo. tu pro ejus servitio quoties neglexisti non inquam nutrire te ipsum, sed satiare prohibitu?

6. Considera cum dixisse faciendam sibi voluntatem ejus, qui misit, & opus perficiendum. *Ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, & perficiam opus ejus.* Voluntas Patris erat, ut Christus pateretur summo rigore, quidquid erat necessarium pro salute mundi: opus erat hæc ipsa salus. Itaque quoad voluntatem Patris, Christi erat totam facere, & sic dixit: *ut faciam voluntatem ejus.* quoad opus, non erat ipse totum facere, sed solum perficere, & sic dixit: *ut perficiam.* Christi solius erat facere voluntatem Patris, quia Pater non venit in partem passionis. *Torcular calcavi solus.* If. 3. v. 3. sed non perinde solius Christi erat facere omne opus, quia hoc illi commune fuit cum Patre. Decrevit Pater salvum facere mundum. *DEVS vult omnes homines salvos fieri.* & re ipsam etiam salvum fecit, & ideo Christo ut homini solum erat reliquum opus illud salutis perficere. & quia hic loquebatur ut homo, prout ex eo potest colligi, quod sibi dicat esse mandatum, ideo, inquam, istis usus est vocibus: *Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus.* Si solum dixisset, *ut faciam voluntatem ejus,* non expressisset, Passionem suam esse efficacem ad salutem mundi. Si solum dixisset: *ut perficiam opus ejus,* non expressisset passionem suam pro salute mundi esse ex mandato Patris: ideo utrumque conjunxit. Ceterum duo ista

anna

seculi

VII

17

ista inter se esse distincta manifestissimum est. Dic enim, Apostoli, & tot eorum successores missi à DEO in utilitatem generis humani namquid & ipsi perfectè impleverunt voluntatem mittentis? omnino: *fecerunt voluntatem DEI.* Sed non fecerunt ejus opus, imò nec in illo faciendo juverunt: *Non perfecerunt opus ejus, quia nemo alius operatus est salutem in medio terra.* Pl. 73. nisi JESUS Christus Servator tuus. & sic in isto quoque sensu verè dixit: *Torcular calcavi solus, & de gentibus non est vir mecum.* quia Apostoli equidem mundo manifestarunt salutem suam: *Isti homines servi DEI excelsi sunt, qui annunciant vobis viam salutis.* Act. 16. v. 17. Sed eam non sunt operati. Quid amplius potissimum fecerunt? hortati sunt homines, ut eam salute opportunè uterentur. & hoc sensu ipsi de se dixerunt: *DEI adjutores sumus.* 1. Cor. 3. v. 7. quemadmodum, si tu apud Barbaros omnem exolveres pecuniam, qua petitur pro lytro tot Christianorum, qui ibi genuunt constrikti vinculis, & catenis onerati, tu certè solus esses, qui illorum ageres Redemptorem. Omnes servi, qui nomine tuo eò convolarent, ad animanda illa mancipia, ut id acceptarent, reverà non operarentur redemptionem, sed solummodo ejus acceptationem. Idem in causa nostro accidit. Redemptio Mundi perfecta est, quia Christus

amore expendit pretium non integrè sed & copiosè. *Copia enim eum redemptio,* aliud non expeditur quam ut excitentur homines amplectendam, ut instruantur, ut animentur, aliquando empellantur tanquam infans, ut sint libertatem servituti preteritæ. quid dices Christo JESU? nam eodem omnino modo illi exortus, sive consequaris salutem non consequaris? hoc opus a nino perfecit, ut perficiam opus. Si excidas salute, tua est culpa.

7. Considera Christum non sapientia singulari dixisse: *Meus est, ut faciam voluntatem qui misit me.* Dicere potuit, meum est laborare, meus est peccari, prædicare, pati pro hominibus nam ad hoc reducitur quoad voluntatem illam, cujus admodum adeò jucunda illi fuit. Nihil aliud solùm dixit, meus est laborare, voluntatem ejus, qui me misit, hinc mirè conditur cibus ille certam inamœnus, & insuavis, quæ pati. Vis pati libenter? hoc age cogita te pati, sed facere voluntatem dilecti Patris tui Cælestis: *ut faciam voluntatem ejus,* & hoc eum certè tibi faciet tam sapidum, ut loquari non possis.

